

spild af kræfter. Det er måske også at skabe en illusion om, at der er noget, der ikke er så skadeligt som andet, for det er bare giftigt over for andre ting i virkeligheden. Derfor synes jeg, at det er en forkert vej at gå, og jeg tilslutter mig heller ikke det.

Også i landbrugskredse er der skepsis ved det. I Landsbladet, som hr. Jens Viberg henviste til, er jo også udtalelser fra landmænd, der siger, at det nok er en forkert vej at gå, og at man kommer til at fremstille nogle som meget skadelige og nogle som mindre skadelige og lidt mindre skadelige. Hvorfor forbyder man så ikke dem, der er meget skadelige? Det vil være en logisk konsekvens af det, og på den måde ville man jo så efterhånden fjerne alle stofferne.

Når det drejer sig om det sidste og også det næstsidste punkt om øget vejledning om anvendelse og brug af bekæmpelsesmidler, mener jeg, at det sådan set er rigtigt nok. Jeg tror egentlig, at det er den eneste effektive metode til at begrænse brugen af bekæmpelsesmidler ved konventionel drift, at man får en uddannelse og vejledning i at bruge det; men det er jo også i gang.

Om det sidste punkt om at iværksætte øget forskning i udvikling af resistente planter og alternative traditionelle bekæmpelsesmidler vil jeg sige, at sådan som det er beskrevet her, hvor det er biologiske bekæmpelsesmidler og resistente planter osv. og andre metoder – hvis det f.eks. også er sådan noget som efterafgrøder – så kunne det begynde at være lidt interessant, forstået på den måde, at det jo også har en funktion i forhold til kvælstof og andre ting. Så det kunne jeg godt være åben over for, at man fik taget nogle initiativer dér.

Men belastningsindekset mener jeg er mere vildledning end vejledning.

Anden næstformand (Henning Grove):
Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Jens Vibjerg.

Jens Vibjerg (V):

Lige til hr. Bent Hindrup Andersen, som spørger: Hvorfor ikke forbyde de meget skadelige midler? Det synes vi, man skal, og vi har også klart givet udtryk for, at de midler, der udgør en risiko, skal forbydes.

Men så har vi en stribe midler – og det er dér, jeg kommer ind på det med indekset – som vi kan bruge, og der mener vi, at brugere som rådgivere skal have mulighed for at vælge de midler, der er tættest på at være ligesom det vand,

der står her. Og her kan et indeks eller et indeks med flere delindeks være det middel, der skal til for at vise os det middel, der er bedst til den givne opgave, så vi kan agere i markedet mest miljørigtigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 91:

Forslag til folketingsbeslutning om braklægning af arealer langs vandløb og oven over særlig følsomme vandindvindingsområder m.v.

Af Jens Vibjerg (V) og Niels J. Langkilde (KF) m.fl.

(Fremsat 8/2 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Regeringen har, siden Folketinget sidste år drøftede dette emne, ladet et udvalg undersøge mulighederne for en højere grad af harmoni mellem hensynet til miljøet og naturen og den fælles landbrugspolitik.

Udvalget, der blev nedsat efter aftale mellem Miljø- og Energiministeriet og mig selv, var sammensat af repræsentanter for landbrugets organisationer, Danmarks Naturfredningsforening, Friluftsrådet og Amtsrådsforeningen samt embedsmænd fra vore egne ministerier.